Ч. 122. (621.). Львів, субота дня 9. червня 1917. Рік III.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 10 сот. На провінції 12 сот. В занятих територіях 4 коп.

політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3).

Виходить що дня рано крім понеділка.

Умови передплати у Львові:

на рік	24·— К.
півроку	12·— „
чверть року	6·— „
місяць	2·40 „

В краю і державі:

На рік	32·— К.
„ півроку	16·— „
„ чвертьроку	8·— „
„ місяць	2·70 „

За границю:

В Німеччині	27 мар.
В Америці	11 дол.
В инших державах	34 фр.

Німецько-славянське „непорозуміне“ в парляменті

Дня 5. с. м. відбуло ся в парляменті поіменне голосоване над внесенем молодочеського посла дра Франта про протоколоване славянських і романських промов. За внесенем голосувало 203 послів, проти 185 (між ними також німецькі соціялісти!). Задля неприсутности не голосувало 46 славянських послів (між ними: пп. Бачинський, Будзиновський, о. Фолис, Голубович, Колесса, Лукашевич, Окуневський, Олесницький, о. Онишкевич, Петрицький, Стефаник, Старух і Василько). З німецьких послів не було тоді на засіданю 27.

Німецькі віденські дневники виступають остро проти висліду голосованя, котре яскраво виказало, що німецькі сторонництва в австрійськім парляменті знаходять ся в меншости. Віденські дневники підчеркують, що внесене дра Франти було тільки демонстрацією і підносять, що вислід голосованя викликав в німецьких кругах огірчене.

Не треба очевидно виясновати, що німецькі сторонництва в дійсности приписують тому голосованю велике політичне значіне, чого доказом між иншим те, що німецькі соціялісти, хоч признали устами Зайца слушність домаганя, однак під напором „Народно-німецького Союза“ голосували проти внесеня.

Зараз по голосованю відбуло ся спільне засідане німецьких послів, на котрім п. Вольф назвав поступок славянських послів „зрадою і зломанем приреченя“ і жадав переведеня німецької обструкції проти цілої устави про реґулямін, а то при третім читаню. Остаточно не ухвалено нічого.

Не бракує також поголосок про міністеріяльне пересилене і нове відрочене палати.

Українська армія.

Помимо трудностий, які ставить рада робітників і жовнірів твореню національних військових відділів, показуєсь добре зорґанізований рух на Україні сильнійший — пише Reichspost (ч. 259)—як теперішні петроградські керманичі могли припускати. І так зібрало ся в Київі — після донесеня „Київської Мисли“—3.000 українських салдатів, що мали відходити на фронт і ухвалили, на так довго відмовити послуху, аж сповнять їх домаганя українських військових відділів що до національної української армії. Названє урядово київського військового округа „українським військовим округом“, се ще жаден здобуток Наради і переговори з київським виділом ради робітників і жовнірів не довели до ніякого висліду. Вислано окрему делеґацію, з ґенералом Івановом на чолі, до головного командата армії полуднево-західного фронту ґенерала Брусілова, який мав рішити спір. Ґенерал Брусілов бачив ся приневолений признати ново утворений український полк Хмельницького і поручив йому службу поза фронтом.

Той самий дневник доносить з Минська: На фронті зорґанізувала ся „Центральна Рада“, яка зединяє заступників і мужів довіря поодиноких українських військових відділів. Нова військова орґанізація опирається на політичній проґрамі Київської Центральної Ради сполучених українських партій і жадає негайного утвореня для України української національної армії, як також необмеженої автономії. На чолі тої української військової орґанізації стоїть відомий український публіцист і редактор „Української Жизни“, а тепер офіцир, Симеон Петлюра.

„День“ і инші петроградські часописи доносять згідно: Заступники пятої армії, (зложеної по більшій части з українських дивізій), офіцири І. Добривіз, М. Махлай і М. Рибець передали шефови тимчасового правительства Львови ухвали всеукраїнського салдатського конґресу. В розмові з президентом міністрів спитали відпоручники, як відносить ся тимчасове правительство до домагань українського народу дотично повної національно-територіяльної самоуправи. Кн. Львов заявив, що сим питанем займати ся будуть основно установчі збори. Дотеперішні призваня і покликаня Українців до найвисших урядових гідностий промощують чей дорогу автономії. Що до утвореня української національної армії, то рада робітників і жовнірів має деякі сумніви, все таки тимчасове правительство дає свій призвіл на утворене українських полків.

В Харкові, як доносить „День“, відбули ся численні збори українських офіцирів, військових урядників і салдатів харківського гарнізону. Збори заявили ся рішучо за націоналізацією української армії і за повною автономією України.

В часі нарад українського військового конґресу в Київі, який прилучив ся до домагань українського національного конґресу, наспіла, як доносить „Київська Мисль“ з 23. мая — від теперішнього російського правительства відомість, що голова українського військового клюбу в Київі, полковник ґенерального штабу Якубович, іменований товаришем міністра війни Керенського і що тому повірено розвязку питаня української армії.

І якраз тут — кінчить Reichspost — на Україні, в тім збіжевім шпихлірі і скарбници Росії, лежить також ключ до дальших стратеґічних підприємств російських наємників Анґлії. Україна, яка стремить до державної самостійности і свободи не надає ся зовсім на підставу до поважної мілітарної акції.

Війна.

Під Констаневіцою.

„Pester Lloyd“ приносить опис австрійських становищ над Сочею під Констаневіцою.

За радою команданта корпуса, в якого окрузі находимо ся, йду на узгіре Гармади. Широкий вид дає мені можність оцінити положене. Узгіря, що на однім з них находжу ся, становлять природну запору, котра не пустить Кадорни під Тієст. З природи дуже оборонні, зістали через воєнну штуку перемінені в недоступну кріпость. Перед нами видніють ґрупи звалищ домів, се давне село Костаневіца. Дивлю ся кріз льорнетку і замічаю, що серед звалищ розвалених мурів ще одна стіна держить ся, немовби памятник на гробі мертвого села. По хвилі однак гармати зачинають свою працю. Летять кулі всяких калібрів. Вибухи їх бачимо голим оком. Один з перших ґранатів валить стоячий мур. Розсипуєть ся останній нагробник мертвої садиби. Майже пів години бє гураґанний огонь в звалища. В повени сонячних блесків підіймають ся до гори стовпи землі, густі тумани диму, тут і там стріляють блиски огня. Огонь кріпшає з кождою хвилею. Що се? Невже несподіваний наступ? Ні — те лише пригривка, мовби ґенеральна проба до властивого наступу, котрий на другий день розпочав ся між Костаневіцою а Гуді Льог. За пів години огонь вгаває.

Вертаємо з узгіря і бачимо преінтересну воздушну борбу. В напрямі, де ми стоїмо, надлітають від сторони Італійців два апарати Кодрона. Прямують вони поза наші лінії на виводи. Наша артилерія зачинає свою роботу. Нема нічо більш денервуючого як така погоня. З долини віддані стріли зазначують ся на небі, як малі білі хмарки. З початку видно їх з далека від апарату, потім що раз близше, аж вкінци окружають його вінком. Летун змінює безнастанно напрям, щоби охоронити себе від куль, але за хвилю хмарки знов його здоганяють.

З австрійської сторони надлітають також два апарати. Зачинаєть ся борба у воздусі. Летуни розіграють партію самі. Перший австрійський апарат зносить ся понад неприятеля. Докладно чути на долині тріск скорострілів. Другий Австрієць намагає ся в шаху вдержати другого Кодрона, а перший старає ся за всяку ціну дістати ся за неприятеля. Як йому се вдасть ся може зі скорострілу стріляти вздовж апарату, а тоді перший Кодрон згине. Борба продовжує ся, апарати то підносять ся до гори, то опадають, вимивають ся або напирають на себе. Скорострілі працюють без впину. Нараз... австрійський летун виконав зручний зворот,... вже є кілька метрів над противником, за хвилю кілька метрів за ним. Скорострів зачинає нараз тріскати. Кодрон погублений. Нараз Італієць паде в долину. Перевертає ся у воздусі і летить до землі, дроти блистять в сонци. Отже — погублений — за хвилю розстрієкає ся за австрійськими лініями. Нараз нове здудоване. Літак не паде — се лише була зручна вольта у воздусі. Лише в сей спосіб міг Італієць ратувати себе. Ризикував, бо мусів. В мить рішив ся і виконав. Якби не міг падаючи опанувати машини, згине, як не попробує, зістрілить його противник. Около 60 метрів опадає, нараз випрямовує ся і лискавкою жене в напрямі італійських становищ. Скоро лише віддалив ся, гук на долині зачинаєть ся на ново, а білі хмарки окружають його вінком довкола.

Ціла сцена розіграла ся до тисячу метрів над нами. Борба була знаменито ведена по обох сторонах. Комендант батерії пояснює, що тим зручним летуном був певно Француз.

Монархістичний рух в Росії.

Монархістичний, протиреволюційний рух в Росії росте з дня на день. В пятницю відбула ся в Петрограді велика монархістична демонстрація. На Забалканськім проспекті зібрала ся товпа народу. Несли таблиці з написами: „Най живе руський цар!“ „Верніть нам руське царство!“ В Київі — як пише „Кієвськая Мисль“ істнує орґанізація реакційних офіцирів, що постійно відбувають сходини. Орґанізація стоїть в тісних зносинах з офіцирами на фронті.

На морі.

Бюро Вольфа доносить: На Середземнім морі потоплено знов кораблі, що разом 34.900 тон поємности.

З Яворівщини.

(Господарські збори).

З рамени та заходом філії „Сільського Господаря“ в Яворові і Краківци відбули ся в Яворові дня 19. мая с. р. в сали „Народного Дому“ господарські збори, на які прибуло кількасот людий, та явило ся много священства

як і світської інтеліґенції так з Яворівщини як і з Краковеччини. Зборам проводив о. декан Кручковський парох з Нагачева. По отвореню зборів промовив перший майор Немец, управитель яворівської повітової районової команди ч. 2. В своїй промові представив він завданя та цїли районової команди, відтак висліди її дотеперішної діяльности та начеркнув плян роботи на біжучий рік.

Про господарські справи повіта виголосив реферат о. В. Сологуб. Підніс потребу і вагу основаня по селах господарських спілок, яких завданем є спричинити відбудову наших громад, тяжко потерпівших в часї війни. Говорив також про спілки комісіонерські та меліораційні.

Над сим рефератом вивязала ся дискусія, в якій забирали голос; оо. Крайчик і Наклович, пп. др Секела, Волощак і Масюк.

О. Омелян Крайчик критикував роботу ц. к. централї відбудови краю та назвав її марнованем гроша. Будинки, які ставить дотична експозитура в тутешнім повітї представляють ледви $^1/_3$ часть дійсної вартости а є так нездало сконструовані, що при першій сильнїйшій бурі розлетять ся. Далеко лучше було-б виплачувати пошкодованим селянам беззворотні підмоги чи довгореченцеві позички — а вони переведуть самі відбудову своїх господарств тривало і добре.

З черги промовляв о. Накловнч та зазначив, що селяни покривджені є хибним укладом максимальної тарифи за роботу та що заводить ся у нас нову панщину себто примус рільної праці по дворах, а не на хлопських ґрунтах. Реквізицію збіжа та бараболї переводять ся головно у бідних селян, а не по дворах. В наслідок сего обробляє двір чимало землї — а в малого рільного господаря навіть поодинокий морг поля при недостачі часу та насіня стоїть облогом.

Така господарка є шкідлива також і для держави і належить проти неї рішучо запротестувати. Бесідник завзивав присутних до ощадности та пошанованя гроша.

Пп. Волощак і Масюк говорили в справі безплатних порад для селян.

Адвокат др Роман Секела зложив наперед звіт з заходів і інтервенції виділу філїяльної ради „Сільського Господаря“ в яворівськім старостві в справі максимальної тарифи і примусу рільничої праці а відтак виголосив реферат, в якім у ярких словах представив недолю наших виселенців — та способи, якими наше громадянство і державні власти намагають ся прийти їм з помочю.

Заходами яворівської філії „Сільського Господаря“ удало ся виєднати для виселенців в старостві скоре признане і виплату підмоги, роздачу одежі, обуви і віктуалів. Долею виселенців занимає ся комітет завязаний за ініціативою наших тямучих людий, відтак комітет при старостві — і місцеві, громадські комітети. Було би вказане, щоби виселенці посилали більше свої діти до школи — та щоби горнулись до читалень...

Відтак на внесене меценаса дра Секели ухвалили зібрані одноголосно слідуючі резолюції:

1) Збори звертають ся до головної Ради „Сільського Господаря“ у Львові, щоби виєднала в централї вібудови краю поміч для відбудови повіта через виплату гроший інтересованим під відповідною контролею,

2) взивають правительство, щоби супроти знищеня рільництва як найшвидше приступило до поправи ґрунтів і сіножатий власним коштом;

3) взивають населене, щоби користало з воєнних кредитів;

4) поручають філїяльній раді „Сільського Господаря“ в Яворові через окрему депутацію інтервенїювати в тутешнім старостві в справі уреґульованя максимальної тарифи за винагороди при пільних роботах — і виплати залеглих причинків виселенцям.

ПОРА

ВІДНОВИТИ ПЕРЕДПЛАТУ!

НОВИНКИ.

— **Перша промоція** під авспіціями цїсаря Карла відбула ся 6. VI. перед полуднем в віденськім університеті. Оба кандидати, Иосиф Сулковський і Карло Бехман, промували ся на докторів права.

— **В справі намі́реної переміни** філії акад. ґімназії у Львові на реальну ґімназію відбули ся вчера сходини виділу „Учительської Громади“ під проводом проф. Студинського і окремі сходини учительського збору акад. ґімн. під проводом радн. Кокорудза. На останних сходинах явили ся також проф. Студинський, радн, Громницький і дир. Макарушка, дир. Лежогубський і др Стеф Томашівський. Учасники обох засідань, рішили одноголосно домагати ся утвореня у Львові чистого типу реальної школи з українською викладною мовою. Такий внесок поставив був в р. 1913 в радї шкільній краєвій проф. Студинський і він перейшов одноголосно на секції середних шкіл і на повній радї, а мабуть, тільки війна перебила переведенє сего рішеня в діло.

Натомість застерегли ся члени обох сходин, на перших одноголосно, а на других рівнож майже одноголосно проти переміна філії акад. ґімназії на реальну ґімназію. На таке рішене зложили ся чисто річеві мотиви. Замість придбати реальну школу, мали би єтратити другу, конче у Львові потрібну ґімназію. В додатку реальна ґімназія не дає фахового підготовленя до технічних наук, а крім сего спиняє молодїж від цїлого ряду наук на університеті (богословських, численних фільозофічних предметів) і т. н. для яких треба зложити іспит з греки. Рішено також звернути ся до ради шкільної з просьбою, щоби вона по ґімназіях завела для учеників VII і VIII кляси, які готовлять ся на техніку, виклади з начеркової ґеометрії, як се діє ся у Відни, так, щоби укінчений ґімназіяст міг перейти без трудностий на техніку. — К. С

— **Незвичайна жертволюбивість селянок.** Дві ґаздині з Сорок під Львовом, Катерина Лаба і Парашка Мізок зложили на фонд ім. митр. Шептицького для українських сиріт, кожда по сто корон. Гроші передав парох Сорок, о. Іван Райтаровський „Дністрови“ на книжочку ч. 10 300. Дай Боже таких гарних примірів жертволюбивости якнайбільше.

— **Продаж бльочків** на фонд ім. митр. Шептицького для українських сиріт вже почала ся. Одною з перших, що ходила по хатах в селї Пчанах, жидачівського округа, була учителька, п. Демчуківна і зібрала на бльочки 120 корон, які зараз відослала на книжочку „Дністра“ ч. 10.300.

— **Торговельна і промислова палата, Бюро сирівців,** у Львові, вул. Буцярда 5 подає лише в польських часописях, що маґазин бюра сирівців торговельної і промислової палати у Львові містить ся від тепер в жовтій сали Технольоґічного Інститугу, сходи 1 ші і буде від тепер стало отворений перед і пополудни що дня.

Бюро повідомляє дальше, що посідає для ремісників і промисловців до сейчасового відбору кілька ваґонів цементу і значні скількости столярського клею. В кінці подає еще бюро сирівців, що найблизший р о з д і л ш к і р и для львівських шевських майстрів відбудеть ся безпосередно в льокали Бюра в днях від 4. до 9. червня.

ВОЛОДИМИР ХРОНОВИЧ

„За тугою“.

Тямлю нераз, над Монте Шпіно
З зорями місяць розмовляв,
Шептав казки і що хвилини
В пірнатих хмарах потапав.
Так любо було. Забувалось
Тоді на всю свою журбу
І все, за чим так побивалось
Зболїле серце. Лиш красу
Спивали очи і раділи. —
На небі зорі мерехтіли
І плакав ліс, а підомною
Гудів потік несамовито
І сніжною піною вкритий
Котив ся в низ стрімголовою.
В таких то хвилях до екстази
Нераз зносила ся душа,
Скидала пута і без грязи
Під синє небо десь ішла.
Оден лиш стріл, гуркіт канону,
А чар задуми пропадав
І серце тихо без гомону
Глубокий смуток обнимав.
Тодї з-за гір десь ореольних
На крилах, туго, плила ти,
Вкрадалась в серце і неспокійно
Йому шептала: — Ті світи,
Що ти на них нераз поглянеш,
Нічим до рідного краю,
То все з часом байдужне стане.
Зі мною йди! Я поведу
Тебе над Сян, Дністер і Стир,
До рідних сіл і до кумир.
Покинь сей край. В Галичині
Тепер радіють всї весною
І плаче мила за тобою.
Но цить, вспокій ся! В вітчині
Побудем хвильку, а над раном
Вернем назад! Но йди кохане! —
І серце йшло, а по хвилині
Було вже в мріях на Вкраїнї.
— — — — — — — — — —
Ось над „казьонними дубами“
Будить ся саме сонце з сну,
Кидає золото снопами
На хрест церковний і лучами
Цілує вільху молоду.
Будить ся вільха, та росою
Вмиває заспане лице
І лиш дивуєсь, що з спокоєм
Весни царівни молодої
Люд працювати в поле йде.
На Богунівському загонї
Оре вже ниву дїд Степан,
А за Стиром аж гень знад Дону
Прийшов і стереже кордону
Син тьми, неволї і кайдан.
В селї тимчасом вийшли з хати
Веселї діти і гудуть,
А инші дивлять ся, як мати
Хатину білить, а дівчата
По воду заспані ідуть.
І чим раз більше оживає
Село родиме на веснї.
Вже і сопілка відзиваєсь,
Журбу із серця відганяє,
Та будить мрії золоті.
— — — — — — — — — —
Ось на вечірню дзвін вже дзвонить
І кличе з поля люд до хат,
До сну головку сонце клонить,
Село цілує, в хмарах тоне
І йде до Бога спочивать.
При хаті верби розсохаті
Купають косоньки в росї.
До дому з поля йдуть дівчата,
Сміють ся голосно, а мати
Синка шукає у саді.
На небі сходять ясні зорі,
Скрипить криничаний журавель,
Клекоче бузько, мов говорить,
Як він радіє, що зза моря
Прийшов до батьківських осель.
На перелазї люльку курить
Чучків Петрусь і Катрі жде.
А Катря любить і не дурить,
Боїть ся тілько в хатї бурі,
Бо що й во з поля батько йде.
Так тихо, любо! Рай правдивий.
Огнем запалюєсь душа.
Туман до сну кладесь на нивах,
Не йде лиш серце спать, бо в жилах
Тріпочесь молодість палка.
— — — — — — — — — —
Так, туго так! Ти йшла зі мною
В давно минулий вже гаразд,
А дійсність плаче надомною
Й шепоче все: „Цить, цить, той час,
В який несеш ся ти в задумі,
На жаль давно, давно минув!
Твій край, тепер сповитий сумом,
В глубокім болю потонув.
Тиж чув. О сїм і світ вже знає,
Що цар неволї і кайдан,
З полками впав до твого краю,
Напав на батьківський твій лан
І здовж і в шир його сплюгавив,
З огнем пустив його добро,
З сіл вигнав люд, а сам лукаво
Почав кричати, що ярмо
Прийшов з братів своїх скидати.
І по щож йдеш ти в мріях там?
Щоб гірко важко заридати
Й слїзьми обмити твій жупан?
Ти йдеш в село своє думками,
А не питаєш ся мене,
Що сталось з ним, з його хатами
І чи стоїть воно еще.
Його нема вже! Цить мій сину!
Воно на мапі лиш стоїть.
Ось бач! Колись в чужих країнах
Його не знали! Ні на мить
У школї діти не хотіли
О нїм згадати! А тепер,
Як вже його цілком спалили,
Як вже весь рай його завмер
Шукають всї. Ось йди зі мною
На малу хвильку до Китаю!

(Далї буде).

Жертви на оселі для інвалідів У. С. В.

належить слати до Товариства „МАКІВКА" в Новім Санчи.

— Шкільні вісти.

Вписи на перший курс ц. к. семінарії учит. муж. у Львові відбудуть ся дня 28. червня с. р. в годинах від 4, до 6. по полудни.

Вступні іспити відбувати муть ся дня 30. червня 1917 р. о 8. годині рано.

Ученики, котрі зголосились на І. курс, мають предложити: 1) метрику хрещеня на доказ, що скінчили 15 літ віку, 2) свідоцтво скінченої IV. кляси середної школи або III. кляси виділової школи, 3) свідоцтво фізичного уздібненя, виставлене ц. к. повітовим лікарем, 4) два приміряки виповненої карти вписової, 5) свідоцтво моральности, если в біжучім році шкільнім не ходили до школи.

Вписи до приготовної кляси відбудуть ся по головних феріях.

В дівочій ґімназії С. С. Василіянок відбудуть ся приватні іспити із всіх кляс дня 15. і 16. червня.

Вступні іспити до першої кляси відбудуть ся перед феріями дня 20. червня. До сего іспиту треба зголосити ся день перед тим в канцелярії дирекції, ул. Потоцького ч. 95.

Речинець іспитів по феріях оголосить ся пізнійше.

Вступні іспити до кляс від II. до VIII. відбудуть ся між 5. а 10. вересня. — о. Т. Лежогубський, директор.

— Статистика австрійських університетів. Після урядового оголошеня виносило число учеників в останнім півроці на університетах: Відень 3 940, Іншбрук 671, Грац 853, нім. Прага 724, ческ. Прага 2 302, Львів 1.223, Краків 1 854. Разом 11 567, в тім числі богословів 1.070, правників 3.341, медиків 3.130, фільософів 4.026. Черновецький університет був нечинний.

— Польські бажаня. Петроградський кореспондент Daily News розмовляв з Ледніцьким, предсідателем комісії для урегульованя польських справ, котрий, на думку кореспондента, буде мабуть президентом Польщі. На питане: „Чи Польща по війні буде монархією чи републикою?", відповів Ледніцький: „Польщі залежить більше на її єдности, як на формі правліня". Ледніцький переконаний, що війна скінчить ся сеї осени. Він богато надієть ся на федеративний характер нової Росії, яка з Польщі, Литви і Курляндії могла би утворити федеративну цілість. Через канал між Вислою а Неманом мала би та союзна держава вихід до моря коло Лібави.

— Польські міста. В Макові ломжинської ґубернії, належать до міської ради, як і в Бендзині, самі жиди.

— Рада Стану — Сенатом. Рада Стану має себе оголосити Сенатом, а керму правліня має обняти польський кабінет, зложений з пятьох міністерств: внутрішних справ, фінансів, справедливости, просвіти і суспільної опіки. Як кандидата на презеса міністрів подають князя Любомірського.

— З вирію. Відомий з передвоєнних часів як і з історії сумної памяти східно-галицького польського леґіону посол ґр. Скарбек, що перебував доси в Швайцарії, вернув в Австрію і хоче брати участь в нарадах Ради державної.

На львівськім бруку появив ся ославлений польський редактор Станіслав Брандовський, що по відсидженю у Відни кари за обиду маєстату, вернув у Львів.

— Концерт музичної школи п. Софії Дністрянської. В понеділок 4. VI. в другий день Зелених сьвят відбув ся домі учительського товариства в Відні, концерт учениць школи музичної Вп. П. Софії Дністрянської. Лишив він у присутних слухачів дуже милий спомин, молодим кандидаткам штуки признане за працю і стремлінє до осягненя певних меж артизму, а Вп. П. Софії Дністрянській живо педаґоґічної праці і щиру її оцінку громадянством, яке дуже численно виповнило салю учительського товариства.

Технічна строна концерту вийшла бездоганно, без конечного у нас спізненя, точки ішли скоро за собою, вказуючи совісну працю цілого рому, і витворила відразу теплий настрій слухачів, серед яких молодіж не щадила оплесків ученицям, які не лиш тонами, але принадним а поважним поведенєм надали суцільности вражінєм.

Поодинокі точки програми, помикаючи ясно зрозуміду трему, що не давала всім ученицям грати, як дійсно моглиби, вийшли рівно і викінчено у всіх навіть подробицях стилю. Пізнати було вмілу і досвідчену руку Вп. П. Софії Дністрянської, яка подобирала ученицям твори підходячі під їх психічні характери, а що є конечним услівєм доброї інтерпретації і зрозуміня даного твору.

Концерт Händel Stradal (G-moll) невдячний до попису, випав під рукою П. Оксани Марітчак рівно і спокійно. Дивувала сила удареня, що пригадувала майже мужеську силу чутя.

Дуже симпатично пригадав ся старий Mozart сонатою A-dur (Variationen) відіграною наймолодшою серед учениць, п. Стефанією Левицькою з дуже добрим природним акцентованєм спокою клясичної музики і досить великою техїнікою, яка ще сильнійше виступила в прелюдії Лисенка.

П. Олена Лагодинська зрозуміла духа Шуманівської музики, в „Novelett'i" (F-dur), яка по причині треми не була одностайно і суцільно фразована, за се Прелюд'я (H-moll) Mendelsohna вийшла дуже певно і рівно з певним опанованєм технічних подробиць.

Дуже гарно відчула „Nocturno" Grieg'a п. Ірена Дольницька, що при оригінальности Шопена Скандинавії не є легкою справою, а в Sauer'a „Espenlaub" виявила значну техніку і зрозуміне тої чисто сучасної композиції.

Те саме зрозумінє Grieg'a виступило в „Баляді (G-moll) граній п. Мелянією Доскочівною з темпераментом і гарним мягким ударом, при опанованю технічно труднійших місць. Дуже гарну техніку і певність гри виказала п. Олена Тимінська в парафразі Lista „Lucia di Lammermoor", на жаль дуже короткій, яка не дала оцінити цілої вартости. Гра молоденької піяністки. Хотіло ся дальше слухати...

До ріжнородности і рівня артистичного концерту причинила ся гра скрипачки п. Ольги Федак, яка при значній тремі дуже гарно відіграла Brucha: Concert I. і II. часть. Ліричні місця вийшли повні чутя, при „фортах" пізнати було, що скрипачка є дома, як ніхто не чує, є в силі о много сильнійші і глибші тони добути. Упрошений наддаток при гарнім виконаню лишив вражінє: за короткий.

При кінці можна пожелати всім Вп. концертанткам охоти до дальшої праці, з тим малим додатком на марґінесі: Най памятають, що музика для якої працюють, нехай не буде лиш прикрасою їх інтелектуальних принад, лиш най творить для них той елемент, штуки, що душу ублагороднює і дає їй глибший і вищий етичний рівень.

Тоді не лиш і вони і Вп. П. Софія Дністрянська будуть ще більше радуватись успіхами праці, але до загальної духової культури у нас прибуде одна цеголка більше. — В. Гадзінський.

На „Фонд Народної Оборони"

зложили дальше від 20-го цвітня 1917 р. в коронах і сотиках:

Олена Кульчицька, Перемишль 7·50, Ольга Кульчицька, Перемишль 2·10, о. Михайло Волинець в Загірєчху ad Ходорів 15, о: Ярослав Пасічинський, Коблянська Воля ad Старий Самбір 10. Пелимяк Береш к. Самбора 35·50, Микола Костюк 1, Казимір Лаврентович 2, др Осип Гордійчук суд. пов., Ярослав 15, Ілько Влащук, Лютча пов. Стрижів збірка 24. на котру зложили: І. Вл., Павліна Вл., Текля Веґнер і Анна Малецька, о. Теофіль Бобикевич, Львів 8, Ев. Козак, Анна Челяда, Мих. і Луція Волощук, Жинів пов. Лютча (евакован. з Дубна) зложили 16, Антон Костишин, Львів 20, гр. кат. уряд парохіяльний, Дальова п. Ясліська 20, Роман Жуковський in Vertrag der ukr. Lesehalle in Wolfsberg Barackenlager 90·61, Ольга і Олена Кульчицькі, Перемишль (3% від пл.) 9·80, др Иосиф Партицький Off. 20, Волод. Кабаровський дир. школи Вольфсберґ від п. Н. Н. (за призначене її наших робітників з котрих була дуже вдоволена) 100, уряд громадський Корчмин п. Корчів 100, Данило Боднар 20, Олекса Віґовський 2, Андрій Фецик 2, Михайло Найден хорунж. через руки Залеського з Самбора 34, Володимир Хріповський зель. майстер столь. збірка 106, на котру зложили: Вол. Хріповський 10, Василь Прокопів 4, Ник. Іванків 4, Петро Максимчук 4, Петро Наливайко 4, Роман Лукавецький 4, Іван Турецький 4, по 2 к. зложили: Василь Стецько, Іван Небелюк, Михайло Мочерняк, Іван Коронецький, Юра Тимчук, Андрій Короньовський, Ник. Костинюк, Федор Григорчук, Федор Бурнипинський, Федор Мочерняк, Деним Булилик, Василь Стасюк, Кость Бойко, Лесь Колпун, Иосиф Бурштинський. Ник. Мамалиґа, Михайло Мандзюк, Яків Російський, Іван Балей, Василь Годованець, Михайло Грицяк, Федор Сенюк, Петро Матейчук, Михайло Гасюк, Иосиф Флис, Михайло Романюк. Едвард Пецельз, Стефан і Олекса Небелюкі, Михайло Біленюк, по 1 к. зложили: Н. Терлецький, Дмитро Гундюк. Юстина Бурштинська. Василь Сенюк, Юра Пахвів, Василь Остапюк, Антін Підґурський, Иосафат Івоняк, Павло Кіта, Михайло Ясюк, Василь Касіянчук і Никола Остапюк, о. прелат Гузар 6, др Зенон Левицький 10, др Андерман 10, др Берґгоф 10, Ярослав Чипчар 5, Роман Морозевич 2, Антін Суляшицький 5, Михайлина Паньчишин 5, Юлія Юрковська 2, Михайло Чорнобіль 4. Стефан Кошитер 4, Юлія Королівна 2. Іванна Ґвоздь 5. Карло Ґроновський 2, Григорій Бурзин 2, Райнер 5, Крейцкоблер 5: Стефанія Штеліґова, Ряшів 10, Петро Песьцьоровський інсп. почт., Львів 10, о. М. Каровець С. С. В. В., Кристинопіль 50, о. Василь Грицей, Болехів 200, Іван Рибчук учит., Гредіґ збірка 79, на котру зложили: Іваницький Еміль 10, Ілюк Параска 2, Горвацьки 5, Ґелка Николай 4, Іванович Василь 5, Подар Петро 3, Рибчук Іван 10, Федорович В. 10, Купчанко 10, Н. Н. 10. Федорович А. 10.

(Дальше буде.)

ОПОВІСТКИ.

Субота, дня 9. червня 1917.

Нині: 9. червня гр.-кат. Терапонта, римо-кат. Феліцiяна.

Завтра: 10. червня гр.-кат. Суб. зад. Никити, римо-кат. Малґожати.

○ Український жіночий комітет для ранених складає щиру подяку Вп. Др. Н. Н. за дар 100 К. — Комітет.

○ Жертви. Дмитро Ласійчук, десятник У. С. С. зложив з нагоди вінчаня з п. Марією Яремків, яке відбрло ся 3. VI. с. р. на фонд ім. А. Шептицького К 50 і на Волинські школи К 50.

○ Кружок школи ім. Короля Данила повідомляє отсим, що в неділю дня 10. VI. уряджує збірку під нашими церквами на потреби школи. Кружок просить нашу патріотичну суспільність, щоби поспішила в тім дни з щедрими датками і тим чином причинила ся до удержаня так дуже важної народної школи на жовківськім передмістю. — Виділ.

○ Львівський Український Народний Театр тов. „Бесіда" у Львові під управою К. Рубчакової. Саля „Т-ва ім. М. Лисенка" при ул. Шашкевича ч. 5.

В суботу, дня 9. червня 1917. „20 днів тюрми" фарса на 3 дії Геннекена.

В неділю, дня 10. червня 1917 „Циганка Аза", народна драма на 5 дій зі співами і танцями К. Галясевича.

Початок о год. $7^1/_2$ веч.

Білети можна скорше набути в „Народній Торговлі", а в день представленя при касі театру від. год. 5. по пол. Ціни місць як звичайно.

2—2

○ Товариство взаїмних обезпечень „Дністер" прийме сейчас кілька бюрових сил і 1. хлопця до послуги. Подання з залучниками належить вносити до Товариства Львів, ул. Руська ч. 20.

3—3

Кронштад помирив ся.

ПЕТРОГРАД (П. А.). На вчерашнім засіданю тимчасового правительства стверджено що події в Кронштаді вже полагоджені. Міністри Церетелі і Скобелев повідомили, що в Кронштаді приняли їх мирно. Міністри вели переговори з місцевим виконним виділом і зажадали рішучо точної заяви чи Кронштад хоче піддатись тимчасовому правительству. Переговори довели до успіху, бо принято резолюцію, в якій сказано, що теперішне тимчасове правительство з вивінуване в повну державну власть, яка розтягає ся на всю Росію. Та заява не виключала

бажаня, щоби революційна демократія створила нову орґанізацію центральної власти, яка має бути повірена раді робітничих і жовнірських відпоручників. До тої пори розпорядки і закони видавані правительством відносити-муть ся також і до Кронштаду.

Керенський на фронті.

ПЕТРОГРАД (П. А.). Міністер Керенський відбув інспекцію північного фронту. Він оглянув цілу лінію передних, стрілецьких ровів, віддалених о 200 кроків від неприятеля. Не оглядаючись на небезпеку, Керенський був також на обсерваційнім постерунку. Війська витали його з одушевленем. Того самого дня відбув він ще перегляд війск балтійської фльоти, яка зготовила йому великі овації.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ

З дня 8. червня

На східнім фронті:

У відтинку Месті Канешті хвилями значна гарматна борба. Впрочім нічо нового.

На італійськім фронті:

Над Сочею вчера не було особлившої боєвої діяльности.

Неприятельський летун, котрого самолет, мав наші відзнаки, кинув за нашим фронтом бомби.

На високорівни сімох громад рухавка італійських батерій триває далі, також ворожа летнича діяльність дуже оживлена.

На південно-східнім фронті:

Без зміни.

Шеф Ґенерального Штабу.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

Західний фронт:

Фронт пільного маршалка баварського наслідн. престола Рупрехта:

На фронті над побережем і над Ізерою мала боєва діяльність.

Наступи Анґлійців, котрі по цілодневнім сильнім нищачім огни розпочали ся між Ypern а лісом Ploegsteert на північ від Armentieres, на південний схід від Ypern відперті через долішно-шлеські і віртемберські полки. Також на південнім крилі поля бою, ми борони ся з успіхом натомість удало ся неприятелеви коло St. Eloi, Wytschaete і Messines при помочі розсадженя тереву в богатьох місцях вдерти ся до наших ровів і по завзятих борбах о змінні вислідї потягнути ся за Wytschaete і Messines.

Величавий протинаступ ґвардії і баварських військ відпер неприятеля на Messines. Дальше на північ нові резерви задержали его. Відтак наші хоробрі, борючі ся полки уступили з луку, висуненого на захід на приготовані становища між каналом на північ від Hollebeke а Douvegrund, 2 км. на захід від Warneton.

На фронті під Arras в кількох відтинках огнева борба змогла ся.

Фронт пруського наслідника престола:

В західній части узгіря Chemin des Dames від кількох днів діяльність артилерії була сильнійша. Також над каналом Aisne-Marne обновила ся.

Фронт князя Альбрехта віртемберського:

В Воґезах і в Sundgau (край в південній Альзації) відперто кілька наступів вивідних віддїлів.

В численних, воздушних боях, головно на фронті у Фляндрії, зістрілено 12 самолетів а оборонним огнем 3 самолети.

На східнім і македонськім фронті:

Загальне положене в области наших і союзних війск нічо не змінило ся.

Перший ґенеральний кватирмайстер Людендорф.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймають ся лиш оплачені, а звертають ся тільки важнійші застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руска ч. 3.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 60 сот., за стрічку а в оповістках 80 сот., в редакційній части 1 К. Звідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 10 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Видає і відвічає за ред.: Др. Сидір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська